

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

I Aaret 1838 androg den daværende Amtmand over Færøerne hos Rentekammeret om Tilladelse til at dispensere fra Forbudet i Forordningen af 2den April 1698 mod at holde Kjendingsfaar. Paa dertil af Rentekammeret givne Anledning foreslog han senere, at en Revision af bemeldte Forordning maatte foretages, hvilken antoges bedst at kunne iværksættes af Sorenskriveren og Landfogden i Forening med Amtmanden, samtlige Sysselmænd og en eller flere af Almueen valgte fornuftige Bønder for hvert Syssel. Rentekammeret brevveglede derefter med Rancelliet om Sagen, og Resultatet heraf blev, at sidstnævnte Kollegium i Aaret 1840 tilskrev Amtmanden, at der med Hensyn til Spørgsmaalene om Ophævelsen af Forbudet mod Kjending, Opbygningen af Faarehuse, Opdyrkninger for sælles Faar samt hensigtsmæssige Forandringer i Forordningen af 2den April 1698 skulde paa Thinge gives de paalideligste Mænd i hvert Syssel Leilighed til at fremsætte deres Anskuelser, og at Sagen derefter skulde drøftes af en Kommission, bestaaende af Amtmanden, Landfogden og Sorenskriveren samt Provsten og, hvis fornødent, et Par andre duelige, med de lokale Forhold velbekendte Mænd, hvorefter Udbyttet af Forhandlingerne vilde være at indsende til Rancelliet.

Dette Paalæg blev efterkommet saaledes, at Indholdet af Rancelliets Skrivelse publiceredes paa Baarthingene 1841 med Anmodning til Indbyggerne i hvert Bygdelaag om at sende en eller flere kommitterede Mænd til Baarthingene 1842, forat de der i Bygdens Navn kunde give Tilsvær, hvorhos ligeledes samtlige Sysselmænds Erklæringer bleve indbente. Derefter blev Sagen behandlet i forskellige Møder af de anførte Embedsmænd og et foreløbigt Udkast udarbejdet; men paa Grund af forskellige Tvivl og Betænkeligheder blev det

bestuttet at gennemgaae Sagen med en Forsamling bestaaende af 2 dygtige Bønder for hvert Syssel, hvilket ogsaa skete, hvorefter et Udkast om en Anordning om Haugebrug blev redigeret, forsynet med Motiver og indsendt til Rancelliet med en Skrivelse fra Amtmanden, Landfogden og Sorenskriveren af 22de August 1844.

Efterat der dernæst om Sagen var blevet brevveglet mellem Rancelliet og Rentekammeret, som nu overtog Sagens videre Behandling, blev der i Overensstemmelse med Embedsmændenes i nyssnævnte Skrivelse derom gjorte Indstilling foranstaltet trykt et Antal Exemplarer af ovennævnte Udkast med Motiver, hvilke derefter i September 1845 bleve tilfillede Amtmanden over Færøerne for at uddeles til Landets forskjellige Bygder, til Embedsmænd o. fl. med Opfordring til Indbyggerne om inden en vis Tidsfrist, som det overlodes Amtet at bestemme, at afgive de Bemærkninger, hvortil de maatte finde Anledning, hvorefter et Exemplar, vedføjet de Modifikationer, hvortil de af Landets Indbyggere meddeelte Oplysninger og udtalte Anskuelser maatte give Anledning, skulde indsendes til Rentekammeret, ledsaget af Amtets egne Bemærkninger. Lovudkastet blev derefter omdeelt, og fra en stor Mængde af Beboerne indkom der Erklæringer over Udkastets forskjellige Paragrafer, der af Amtmanden i Marts 1853 indsendtes til Indenrigsministeriet.

Da Lagthinget i Mellemtiden var blevet indstiftet, blev efter Amtmandens Forslag det trykte Lovudkast tilligemed de af Indbyggerne afgivne Betænkninger over samme forelagt det i Aaret 1854 forsamlede Lagthing, og efterat det dernæst var blevet forhandlet og vedtaget af Thinget med en stor Deel Ændringer, indsendtes det atter samme Aar med Thingets Betænkning til Indenrigsministeriet.